

Resolució 838/2022, de 13 d'octubre**Número d'expedient de la Reclamació:** 705/2022**Administració reclamada:** Departament de Salut**Informació reclamada:** Dades diverses sobre interrupcions voluntàries de l'embaràs.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i desestimació parcial.

Resum: Es pot comprovar que en alguna província ha fet objecció un nombre molt reduït de ginecòlegs, fins el punt que és molt probable que hi hagi comarques amb un sol ginecòleg, podent-se saber perfectament si ha fet o no objecció si la informació es lliurés segregada per comarques. S'ha de tenir en compte que la informació sobre el fet d'haver fet o no objecció de consciència és relativa a la ideologia i creences, que és especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, que estableix taxativament que no es pot facilitar informació pública que contingui aquesta mena de dades personals. En conseqüència, s'ha de concloure que la resolució impugnada aplica justificadament el límit de la protecció de dades personals de l'article 23 LTAIPBG al facilitar la informació demanada per l'apartat 3 de la sol·licitud agregada per províncies, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació en relació amb aquest apartat de la sol·licitud. El fet d'estar elaborant la informació per a la seva divulgació en compliment de les obligacions de transparència del títol II LTAIPBG pot arribar a justificar la inadmissió de la sol·licitud si la publicació s'ha de fer en el termini de tres mesos. En aquest cas no està clar que la publicació d'aquestes dades sigui específicament en compliment de les obligacions de transparència del títol II LTAIPBG. Però, en qualsevol cas, la legislació vigent no contempla en absolut la possibilitat que el fet de preparar informació per a la seva publicació justifiqui inadmetre la sol·licitud, llevat dels casos estrictes de l'apartat c de l'article 29.1 LTAIPBG, que ni tan sols és invocat per la resolució impugnada. Per l'altra, el dret d'accés a la informació pública serveix, abans que res, l'interès general, i així ho ha interpretat el legislador al promulgar l'LTAIPBG en els termes que ho ha fet. Per tant, els serveis i les administracions públiques tenen l'obligació d'atendre els requeriments d'aquest dret igual que qualsevol altra de les seves obligacions. La presència d'eventuals interessos particulars no substitueix l'interès general al qual es deu el dret d'accés a la informació pública, sinó que, si s'escau, el reforça. I en aquest cas no estem davant "del mer interès individual d'una persona sol·licitant", com afirma la resolució impugnada, sinó de l'exercici d'un dret emparat per un doble interès públic: el que és inherent a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, per una banda, i el que exerceix el dret constitucional d'informació, per l'altra. Si bé les administracions públiques poden obligar la ciutadania a presentar les sol·licituds d'informació pública amb un model determinat (la SAIP, habitualment), aquestes sol·licituds poden demanar qualsevol informació que es trobi en poder de l'Administració, en la mesura que aquest és precisament l'objecte del dret d'accés a la informació pública (articles 2.b i 18.1 LTAIPBG); pretendre, com sembla fer-ho el Departament de Salut, que la ciutadania ha de presentar, a més a més, altres possibles models, en funció del contingut de la informació sol·licitada, a més de portar a una situació greu d'inseguretat jurídica, només s'entén en una lògica d'intentar posar pals a les rodes a l'exercici del dret d'accés a la informació pública; si el Departament considera que s'han de protegir les dades estadístiques d'una manera determinada, pot establir-ho perfectament al resoldre les sol·licituds d'informació pública, com fa en aquest cas amb la protecció de les dades personals relatives a l'objecció de consciència. No es pot desconèixer que la persona reclamant fonamenta la Reclamació en els termes següents: "com a periodista vull conèixer si es garanteix el dret a l'avortament a Catalunya de manera igualitària arreu del territori i si els nous convenis anunciats amb centres concertats a Catalunya central, ponent i Pirineus ja s'estan

complint. També m'interessa saber quantes dones viatgen a Catalunya per poder avortar". Sembla evident que per atendre aquestes finalitats no són necessàries dades des de dotze o tretze anys enrere, ja que, d'acord amb un principi de proporcionalitat, es poden satisfer raonablement amb les dades sol·licitades relatives als darrers anys. Amb aquest volum d'informació, per una altra banda, es podria descartar plenament la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració, ja que els arguments donats pel Departament en aquest sentit es basen en gran part en la dificultat de cercar les dades de bases diferents amb categories i conceptes també diferents, cosa que és molt menys probable que succeeixi els darrers dos o tres anys, que per altra banda semblen suficients per atendre les finalitats de la Reclamació. En aplicació d'aquestes consideracions, i d'acord amb un criteri de ponderació entre el dret d'accés a la informació pública i els esforços especials que ha de fer d'Administració per atendre'l, és procedent estimar parcialment la Reclamació, en relació amb els apartats 1 i 4 de la sol·licitud, i requerir al Departament que faciliti a la persona reclamant, dins d'un termini raonable, la informació demanada per ells corresponent als anys 2020, 2021 i fins el 8 de juny de 2022.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Periodistes. Mediació. Objecció de consciència. Dades personals especialment protegides. Tasca complexa d'elaboració. Models per presentar sol·licituds. Informació per a la seva publicació. Dades de salut. Interrupcions voluntàries de l'embaràs. Proporcionalitat. Ponderació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 d'agost de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 705/2022, presentada per una periodista contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de juny de 2022 la persona reclamant demana la informació següent al Departament de Salut: "- Nombre d'Intervencions Voluntàries de l'Embaràs (IVE) des del 2010 i fins les dades del que portem de 2022, desglossat per: centre, comarca, tipus d'intervenció (farmacològic o quirúrgic), setmana de gestació (<=9, 10-14, >=15), titularitat del centre, i pagades per la seguretat social/pagades per les pacients. - Nom (o codi de centre) i número de centres autoritzats per a fer IVE a Catalunya actualment, tant públics com privats, desglossat per comarca, tipus d'intervenció oferta (farmacològica o quirúrgica), titularitat i tipus (centres ASSIR, unitats assistencials, centres hospitalaris, centres extra hospitalaris).- Nombre actual de ginecòlegs objectors de consciència per comarca, i número total de ginecòlegs desglossat també per comarca. - Països d'origen de persones no residents a les quals se'ls ha fet una IVE a Catalunya, desglossat per any (des del 2010 fins 2022) i per nombre d'IVE per cada país d'origen".
3. La Resolució de 6 de juliol de 2022 estima parcialment la sol·licitud, sobre la base de les consideracions següents: "En virtut dels articles 29.1.b) de la Llei 19/2014, del 29 de

desembre, i 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer s'han d'inadmetre aquelles sol·licituds si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. És aplicable aquest límit als punts primer, tercer i quart de la petició, en la mesura que se sol·licitin més dades d'aquelles que es posen a disposició de la persona sol·licitant tal com s'explica en els punts següents. A) El nivell de detall de les dades estadístiques, en la forma que han estat sol·licitades, en relació als IVE duts a terme i el perfil de les pacients, no es troba sistematitzada i cal fer una tasca d'elaboració per tal que aquestes siguin comprensibles per a la persona que les sol·licita. Fer-ho requereix d'una anàlisi concreta de múltiples variables. Moltes d'elles han anat canviant al llarg del temps pel que fa el seu nom, etiqueta o nivell d'agrupació. Requereix també fer múltiples comprovacions i, en definitiva, revisar tot el conjunt de dades. Això supera qualsevol criteri de proporcionalitat, suposant una alteració del normal funcionament d'aquesta Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, atenent als recursos humans dels quals es disposen. Pel que fa les dades dels anys no publicats, s'informa que el Departament de Salut ja realitza la recollida de dades per a l'elaboració de l'informe anual. Actualment, aquestes estan sent tractades per a l'elaboració de l'informe anual que serà publicat en el seu moment. Fer-ho per donar resposta a aquesta SAIP implicaria redundar en la tasca i duplicar la feina del personal que s'hi dedica. Això suposa una alteració substancial de la planificació del treball de determinades unitats directives, havent de deixar de realitzar altres tasques, que també tenen com a destinataris al conjunt de ciutadans, per raó del mer interès individual d'una persona sol·licitant, produint un resultat contrari a qualsevol principi d'equitat. Pel que fa el finançament dels IVE, s'inadmet en la mesura que no té la consideració d'informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre pel que fa els anys 2010 i 2019. En relació als anys 2020, 2021 i 2022, es desestima per motius de desproporció en l'elaboració de la informació sol·licitada ja que aquesta informació està sent sistematitzada per ser publicada en el futur. Fer-ho per donar resposta a aquesta petició implicaria una alteració del normal funcionament de l'Administració perquè es tracta d'un alt volum de dades, tal com s'observa amb la quantitat d'avortaments practicats. Cal fer una anàlisi detallada i correcció de les dades que els diversos centres han proporcionat, la qual cosa s'està realitzant per a la seva publicació el que implicaria una redundància de les seves tasques. B) En cas de requerir més dades estadístiques de les que es faciliten a través d'aquest tràmit, l'article 66.6 Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, estableix que quan l'Administració en un procediment concret estableixi expressament models específics de presentació de sol·licituds, aquests seran d'ús obligatori pels interessats. En aquest sentit, aquesta Administració establí el tràmit de sol·licitud de dades estadístiques de fonts del Departament de Salut: RMC, ESCA, EESRI, IVE i FIVCAT, que permet el compliment de la normativa vigent en matèria d'informació

estadística i, especialment, pel que fa la garantia de drets de protecció de dades de les pacients que hagin interromput voluntàriament l'embaràs. C) En relació al personal objector, no existeix cap precepte normatiu que obligui a la realització d'un registre o recompte sistematitzat d'aquest. Així s'inadmet aquesta petició en tant que no té la condició d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre. Tanmateix, es va elaborar un recompte de personal objector durant el 2020 del qual es dona trasllat en l'annex d'aquesta resolució. Aquest no s'ha tornat a repetir. D) En relació al nivell d'agregació de les dades del personal objector, aquestes es donen agregades per províncies i no per comarques en virtut de l'article 23 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre. Aquest estableix que les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud. Així, l'objecció de consciència es produeix per causes ideològiques i/o de creença que, en aquest cas, han de ésser preservades del coneixement de terceres persones al no constar el consentiment del personal afectat i garantint, per tant, el seu dret a la protecció de dades. Proporcionar les dades desagregades per comarques reduiria la quantificació de personal objector de tal manera que farien possible la identificació indirecta de les persones objectores entre el conjunt del personal sanitari que pot acollir-se a aquest dret, de manera que no pot produir-se el lliurament tal com se sol·liciten. En aquest sentit, d'acord amb el Reglament (UE) 679/2016, els principis de la protecció de dades han d'aplicar-se a tota la informació relativa a una persona física identificada o identificable. Les dades personals pseudoanonimitzades, que caldria atribuir a una persona física mitjançant la utilització d'informació addicional, han de considerar-se informació sobre una persona física identificable. Per a determinar si una persona física és identificable, han de tenir-se en compte tots els mitjans, com la singularització, que raonablement pugui fer servir qualsevol persona per identificar directament o indirectament la persona física. Per determinar si existeix una probabilitat raonable que s'utilitzin mitjans per a identificar a una persona física, han de tenir-se en compte tots els factors objectius. Aleshores, s'ha de limitar l'accés a la informació que permeti que es puguin identificar les persones directament afectades". La resolució adjunta la informació que és objecte d'estimació.

4. La Reclamació presentada el 2 d'agost de 2022 indica que el Departament li ha facilitat part de la informació sol·licitada i és fonamentada en les consideracions següents: "Com a periodista vull conèixer si es garanteix el dret a l'avortament a Catalunya de manera igualitària arreu del territori i si els nous convenis anunciats amb centres concertats a Catalunya central, ponent i Pirineus ja s'estan complint. També m'interessa saber quantes dones viatgen a Catalunya per poder avortar".

5. El 9 d'agost de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 9 d'agost de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 22 d'agost de 2022 la GAIP demana a la persona reclamant que, a títol de millora de la Reclamació, aporti la informació que li ha facilitat el Departament.
8. El 25 d'agost de 2022 la GAIP rep, de part de la persona reclamant, en resposta a la petició de millora indicada a l'apartat anterior, la resolució indicada per l'antecedent 3.
9. El 31 d'agost de 2022 la GAIP rep l'informe del Departament, que adjunta la Resolució indicada per l'antecedent 3.
10. El 22 de setembre de 2022 havia de tenir lloc la sessió de mediació, en aplicació del procediment demanat per la persona reclamant, que no es pot celebrar per la manca de compareixença d'aquesta, que tampoc és localitzable telefònicament. En aquestes circumstàncies, el mediador fa constar la impossibilitat de la mediació i la conseqüent resolució de la Reclamació mitjançant resolució del Ple de la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat

reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. El procediment de mediació

L'antecedent 10 posa de manifest que la sessió de mediació prevista en el procediment d'aquesta naturalesa demanat per la persona reclamant no es va poder celebrar degut a la

seva incompareixença i tampoc es va poder concertar una alternativa immediata degut a què no va poder ser localitzada telefònicament. En aquestes circumstàncies, és justificat que el mediador aixequés acta certificant la inviabilitat de la mediació i es disposés la resolució de la Reclamació mitjançant resolució del Ple de la Comissió.

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment és la següent: 1.- Nombre d'Intervencions Voluntàries de l'Embaràs (IVE) des del 2010 i fins les dades del que portem de 2022, desglossat per: centre, comarca, tipus d'intervenció (farmacològic o quirúrgic), setmana de gestació (≤ 9 , 10-14, ≥ 15), titularitat del centre, i pagades per la seguretat social/pagades per les pacients. 2.- Nom (o codi de centre) i número de centres autoritzats per a fer IVE a Catalunya actualment, tant públics com privats, desglossat per comarca, tipus d'intervenció oferta (farmacològica o quirúrgica), titularitat i tipus (centres ASSIR, unitats assistencials, centres hospitalaris, centres extra hospitalaris). 3.- Nombre actual de ginecòlegs objectors de consciència per comarca, i número total de ginecòlegs desglossat també per comarca. 4.- Països d'origen de persones no residents a les quals se'ls ha fet una IVE a Catalunya, desglossat per any (des del 2010 fins 2022) i per nombre d'IVE per cada país d'origen.

En la mesura en què aquesta informació es troba en poder del Departament, segons l'article 2.b LTAIPBG s'ha de qualificar com a informació pública i, en conseqüència, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG). Com es reitera tot seguit, el Departament invoca la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.b LTAIPBG, així com el límit legal al dret d'accés a la informació pública de la protecció de dades personals de categoria especial (article 23 LTAIPBG). En aplicació d'aquestes causes, el Departament de Salut estima parcialment la sol·licitud i facilita només part de la informació sol·licitada. Es valora tot seguit la concurrència efectiva de les causes de denegació invocades i, en cas afirmatiu i si s'escau, si han de prevaldre elles o el dret d'accés a la informació pública.

La concurrència del límit de la protecció de dades personals de categoria especial (article 23 LTAIPBG: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraaccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud") es donaria si la divulgació de la informació demanada del nombre de ginecòlegs objectors de consciència per comarca (apartat 3 de la sol·licitud) permet sense un esforç desproporcionat conèixer la identitat del personal mèdic objector. La resolució impugnada posa de manifest que en algunes comarques el nombre de

ginecòlegs és tan reduït que si es divulga el nombre dels que han objectat es pot saber fàcilment la identitat dels qui ho han fet i dels qui no. En conseqüència, el Departament facilita la informació segregada per províncies. Analitzant aquesta informació, es pot comprovar que en alguna província ha fet objecció un nombre molt reduït de ginecòlegs, fins el punt que és molt probable que hi hagi comarques amb un sol ginecòleg, podent-se saber perfectament si ha fet o no objecció si la informació es lliurés segregada per comarques. S'ha de tenir en compte que la informació sobre el fet d'haver fet o no objecció de consciència és relativa a la ideologia i creences, que és especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, que estableix taxativament que no es pot facilitar informació pública que contingui aquesta mena de dades personals. En conseqüència, s'ha de concloure que la Resolució impugnada aplica justificadament el límit de la protecció de dades personals especials de l'article 23 LTAIPBG al facilitar la informació demanada per l'apartat 3 de la sol·licitud agregada per províncies, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació en relació amb aquest apartat de la sol·licitud.

Així mateix, també s'ha de desestimar la Reclamació en relació amb la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud, perquè el Departament acredita haver-la facilitat a la persona reclamant, prèviament a la presentació de la Reclamació, sense que la persona reclamant ho desacrediti.

Per una altra banda, segons l'article 29.1.b LTAIPBG "són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: (...) b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant". Així mateix, l'article 66 del Decret 8/2021, sobre transparència i el dret d'accés a la informació pública, estableix que "1. Als efectes del que preveu la lletra b) de l'article 29.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, han de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en les quals concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents: a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. 2. Les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre. 3. La inadmissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat".

La resolució impugnada justifica la concurrència de la causa d'inadmissió indicada al paràgraf anterior en les consideracions següents: "El nivell de detall de les dades estadístiques, en la forma que han estat sol·licitades, en relació als IVE duts a terme i el perfil de les pacients, no es troba sistematitzada i cal fer una tasca d'elaboració per tal que aquestes siguin comprensibles per a la persona que les sol·licita. Fer-ho requereix d'una anàlisi concreta de múltiples variables. Moltes d'elles han anat canviant al llarg del temps pel que fa el seu nom, etiqueta o nivell d'agrupació. Requereix també fer múltiples comprovacions i, en definitiva, revisar tot el conjunt de dades. Això supera qualsevol criteri de proporcionalitat, suposant una alteració del normal funcionament d'aquesta Administració i l'ús racional i eficient dels recursos públics, atenent als recursos humans dels quals es disposen". Les consideracions del Departament acrediten relativament la concurrència de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada sobre les IVE dutes a terme i el perfil de les pacients (apartats 1 i 4 de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació), sobretot amb les referències als canvis al llarg del temps de nom, etiqueta o nivell d'agrupació; però la concurrència de la causa d'inadmissibilitat invocada només s'acredita relativament perquè no s'acaben de complir amb exactitud els requeriments de l'article 66 del Decret 8/2021, que s'acaba de transcriure, per la manca de concreció dels mitjans humans i materials necessaris, en relació amb els totals de l'organització (es fa només una declaració molt genèrica sobre aquesta qüestió) i no s'acredita que aquesta tasca no es pugui fer amb el suport de mitjans informàtics.

Probablement per reforçar els arguments que podrien acreditar la concurrència de la causa invocada, la resolució impugnada afegeix les següents consideracions en relació amb les dades que "estan sent tractades per a l'elaboració de l'informe anual que serà publicat en el seu moment. Fer-ho per donar resposta a aquesta SAIP implicaria redundar en la tasca i duplicar la feina del personal que s'hi dedica. Això suposa una alteració substancial de la planificació del treball de determinades unitats directives, havent de deixar de realitzar altres tasques, que també tenen com a destinataris al conjunt de ciutadans, per raó del mer interès individual d'una persona sol·licitant, produint un resultat contrari a qualsevol principi d'equitat". Aquestes consideracions mereixen els dos comentaris següents.

Per una banda, recordar que segons l'article 29.1.b LTAIPBG "són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: (...) c) Si la informació que demanen és en fase d'elaboració i s'ha de fer pública, d'acord amb les obligacions de transparència del títol II, dins el termini de tres mesos". És a dir, el fet d'estar elaborant la informació per a la seva divulgació en compliment de les obligacions de transparència del títol II LTAIPBG pot arribar a justificar la inadmissió de la sol·licitud si la publicació s'ha de fer en el termini de tres mesos. En aquest cas no està clar que la publicació d'aquestes dades sigui específicament en compliment de les obligacions de transparència del títol II LTAIPBG. Però,

en qualsevol cas, la legislació vigent no contempla en absolut la possibilitat que el fet de preparar informació per a la seva publicació justifiqui inadmetre la sol·licitud, llevat dels casos estrictes de l'apartat c de l'article 29.1 LTAIPBG, que ni tan sols és invocat per la resolució impugnada.

Per l'altra, el dret d'accés a la informació pública serveix, abans que res, l'interès general, i així ho ha interpretat el legislador al promulgar l'LTAIPBG en els termes que ho ha fet. Per tant, els serveis i les administracions públiques tenen l'obligació d'atendre els requeriments d'aquest dret igual que qualsevol altra de les seves obligacions. La presència d'eventuals interessos particulars no substitueix l'interès general al qual es deu el dret d'accés a la informació pública, sinó que, si s'escau, el reforça. I en aquest cas no estem davant "del mer interès individual d'una persona sol·licitant", com afirma la resolució impugnada, sinó de l'exercici d'un dret emparat per un doble interès públic: el que és inherent a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, per una banda, i el que exerceix el dret constitucional d'informació, per l'altra.

Pel que fa el finançament dels IVE, el Departament indica que no disposa d'aquesta informació per al període 2010-2019. Aquesta indicació suposa facilitar la informació sol·licitada realment existent per a aquest període (és a dir: que la informació en qüestió no existeix), motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació en relació amb ell. En relació amb els exercicis posteriors, la resolució impugnada reitera les consideracions anteriors sobre el fet que el Departament estaria preparant aquestes dades per a la seva difusió com a publicitat activa, de manera que és procedent desestimar-les per la mateixa raó que s'acaba de donar dos paràgrafs més amunt.

Finalment, la resolució impugnada també posa de manifest que la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació demana informació estadística al marge dels models requerits per la normativa aplicable: "l'article 66.6 Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que quan l'Administració en un procediment concret estableixi expressament models específics de presentació de sol·licituds, aquests seran d'ús obligatori pels interessats. En aquest sentit, aquesta Administració establí el tràmit de sol·licitud de dades estadístiques de fonts del Departament de Salut: RMC, ESCA, EESRI, IVE i FIVCAT, que permet el compliment de la normativa vigent en matèria d'informació estadística i, especialment, pel que fa la garantia de drets de protecció de dades de les pacients que hagin interromput voluntàriament l'embaràs". Aquesta al·legació ha de ser refusada. En part, per raons de fons: si bé les administracions públiques poden obligar la ciutadania a presentar les sol·licituds d'informació pública amb un model determinat (la SAIP, habitualment), aquestes sol·licituds poden demanar qualsevol informació que es trobi en poder de l'Administració, en la mesura que aquest és precisament l'objecte del dret d'accés a la informació pública (articles 2.b i 18.1 LTAIPBG); pretendre, com sembla fer-ho el Departament

de Salut, que la ciutadania ha de presentar, a més a més, altres possibles models, en funció del contingut de la informació sol·licitada, a més de portar a una situació greu d'inseguretat jurídica, només s'entén en una lògica d'intentar posar pals a les rodes a l'exercici del dret d'accés a la informació pública; si el Departament considera que s'han de protegir les dades estadístiques d'una manera determinada, pot establir-ho perfectament al resoldre les sol·licituds d'informació pública, com fa en aquest cas amb la protecció de les dades personals relatives a l'objecció de consciència. I en part, perquè si el Departament tenia aquesta objecció el moment de plantejar-la era a la recepció de la sol·licitud, d'acord amb allò previst per l'article 28 LTAIPBG, i ajudar la persona reclamant a sol·licitar la informació segons els models que el Departament considera necessaris, cosa que pel que sembla no ha fet.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que la concurrència de la causa d'inadmissibilitat per necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació sol·licitada, invocada per l'Administració en relació amb els apartats 1 i 4 de la sol·licitud, no s'acaba d'acreditar en termes prou concloents com perquè hagi de prevaldre per damunt del dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant, especialment si hom té en compte que la sol·licitud també s'empara en el dret constitucional a la informació i demana dades relatives a una qüestió que està tenint un impacte fort a la opinió pública.

Per una altra banda, no es pot desconèixer que la persona reclamant fonamenta la Reclamació en els termes següents: "com a periodista vull conèixer si es garanteix el dret a l'avortament a Catalunya de manera igualitària arreu del territori i si els nous convenis anunciats amb centres concertats a Catalunya central, ponent i Pirineus ja s'estan complint. També m'interessa saber quantes dones viatgen a Catalunya per poder avortar". Sembla evident que per atendre aquestes finalitats no són necessàries dades des de dotze o tretze anys enrere, ja que, d'acord amb un principi de proporcionalitat, es poden satisfer raonablement amb les dades sol·licitades relatives als darrers anys. Amb aquest volum d'informació, per una altra banda, es podria descartar plenament la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració, ja que els arguments donats pel Departament en aquest sentit es basen en gran part en la dificultat de cercar les dades de bases diferents amb categories i conceptes també diferents, cosa que és molt menys probable que succeeixi els darrers dos o tres anys, que per altra banda semblen suficients per atendre les finalitats de la Reclamació. En aplicació d'aquestes consideracions, i d'acord amb un criteri de ponderació entre el dret d'accés a la informació pública i els esforços especials que ha de fer d'Administració per atendre'l, és procedent estimar parcialment la Reclamació, en relació amb els apartats 1 i 4 de la sol·licitud, i requerir al Departament que faciliti a la persona reclamant, dins d'un termini raonable, la informació demanada per ells corresponent als anys 2020, 2021 i fins el 8 de juny de 2022.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 705/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre el nombre d'IVE corresponent als anys 2020, 2021 i fins el 8 de juny de 2022, desglossat per: centre, comarca, tipus d'intervenció, setmana de gestació, titularitat del centre, i si són pagades per la seguretat social o per les pacients, així com també a la informació sobre els països d'origen de persones no residents a les quals se'ls ha fet una IVE a Catalunya, desglossat per any (des del 2020 fins 2022) i per nombre d'IVE per cada país d'origen.
2. Desestimar la Reclamació 705/2022 en relació amb la informació sol·licitada pels apartats 2 i 3 de la sol·licitud perquè la demanada per l'apartat 2 ja havia estat lliurada a la persona

reclamant prèviament a la presentació de la Reclamació i la demanada per l'apartat 3 no es pot divulgar en els termes sol·licitats perquè afecta dades personals especialment protegides i està justificat el seu lliurament a la persona reclamant en relació amb un àmbit territorial més ampli.

3. Requerir al Departament de Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim d'un mes.
4. Requerir al Departament de Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 705/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.